

Sygn. akt II CSK 873/16

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa M. Z.

przeciwko I. Z.-A., M. T., Z. H., S. K. oraz P. [...] Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o ochronę dóbr osobistych i zadośćuczynienie pieniężne,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 czerwca 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 27 stycznia 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
oraz zasądza od powódki na rzecz pozwanych kwotę 540
(pięćset czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony - co należy podkreślić - wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., nie zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Pełnomocnik powódki M. Z. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 27 stycznia 2016 r. wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparła na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Uzasadniając występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego autorka skargi kasacyjnej wskazała na potrzebę wyjaśnienia dwóch kwestii: Po pierwsze - „czy przedstawienie nieprawdziwych informacji w artykule prasowym, której źródłem była rozmowa z urzędnikiem administracji samorządowej, który brał udział w przygotowaniu dokumentu urzędowego (tu: zarządzenie o odwołaniu powódki z funkcji dyrektora zespołu szkół) i był odpowiedzialny za jego wykonanie, zwalnia dziennikarza z obowiązku weryfikowania tej informacji i powoduje, że wypełniony zostaje obowiązek zachowania szczególnej staranności i rzetelności, a w konsekwencji także uchyla bezprawność działania dziennikarza”. Po drugie - „czy rozmowa z urzędnikiem administracji samorządowej, który jest zaangażowany w przedstawianą przez dziennikarza sprawę (przygotował dokument urzędowy), stanowi tak kwalifikowane i wiarygodne źródło informacji,

że zwalnia dziennikarza z obowiązku weryfikowania treści tej informacji i zapoznania się z tym dokumentem”.

Przez istotne zagadnienie prawne rozumie się problem o charakterze prawnym powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter nowy i rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozstrzygnięcie stwarza realne i poważne trudności, a którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/2013, nie publ.). Jeżeli w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołuje się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, powinien to zagadnienie precyzyjnie sformułować i wskazać argumenty, które prowadzą do rozbieżnych ocen (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC 2002 nr 1, poz. 11).

Odnosząc powyższe uwagi do uzasadnia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy stwierdził, że pytania zawarte w skardze kasacyjnej nie miały charakteru abstrakcyjnego, ponieważ dotyczyły zastosowania prawa materialnego w okolicznościach tej konkretnej sprawy, a więc problemu subsumcyjnego. Kwestia przedstawiona w skardze nie była też zagadnieniem nowym. W orzecznictwie Sądu Najwyższego art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia z dnia 1984 r. - Prawo prasowe (Dz. U. z 1984 r., nr 5, poz. 24 z późn. zm.) był wielokrotnie przedmiotem wykładni. W wyroku z dnia 27 listopada 2014 r., IV CSK 174/14 (nie publ.) Sąd Najwyższy wskazał, że umożliwienie osobie zainteresowanej zajęcia stanowiska, co do uzyskanych informacji, nie jest wymaganiem bezwzględnym, niedopuszczającym odstępstw. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się ponadto, że publikacja o faktach lub ocenach oparta na materiale zebranym i wykorzystanym zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 1 prawa prasowego, ma miejsce także wtedy, gdy źródło informacji obiektywnie zasługiwało na wiarę, a do źródeł tego rodzaju zalicza się także osoby zaufania publicznego, za które można uznać urzędników administracji rządowej lub samorządowej (zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 5 marca 2002 r., I CKN 535/00, nie publ. i z dnia 17 kwietnia 2008 r., I CSK 543/07, OSNC-ZD 2009 nr 2, poz. 44).

Sformułowane w skardze pytania i ich uzasadnienie nie spełniały wymagań stawianych zagadnieniom prawnym

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek powodów zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 8 pkt 2 w zw. z 10 ust. 4 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800).

aw

jw